

Μετὰ τοῦ νέου νομισματικοῦ συστήματος καλὸν νομίζομεν νὰ εἰσαχθῆ ἐν Ἑλλάδι, πρὸς χρῆσιν τῶν κ. κ. βουλευτῶν, καὶ τὸ ἀγγλικὸν ἔθιμον τὸ θεωροῦν ὡς νόμισμα καὶ τὸν κερδόν.

* * *

Κατὰ τὴν ἐγγελευσάνην φιλοσοφικῶν μεγάλων ἀνδρῶν, ὅπως τὸ κοινὸν τοῦς ἐννοεῖ, δὲν ὑπάρχουσιν ἄλλ' αὐτὴ ἡ ἀνθρωπότης ὑπόκειται ἐκ διαλειμμάτων εἰς ἐγκυμοσύνας νέων ιδεῶν, οἱ δὲ ἐξάγοντες ἐκ τῶν σπλάγγων τῆς τὸ κυροφούμενον νεογνόν, λογίζονται πατέρες αὐτοῦ, καίτοι οὐδὲν ἄλλο ἄντες ἢ ἀπλοῖ μαιευτῆρες. Τοιαύτην μαιέυσιν τῶν ιδεῶν συνταγματικῆς εὐνομίας, ὑφ' ὧν ἐμφορεῖται πᾶς ἕλληνας ἀπὸ τινῶν μνηῶν, ἀνέλαθεν ἐπιτυχῶς ἡ προχθὲς ἀνατείλασα «Ωρα».

* * *

Τὸ κόμμα τοῦ ἀξιοτίμου κ. Θεοδώρου Δηλιγιάννη, συνιστάμενον ἐκ τριῶν βουλευτῶν καὶ ἑπτὰ μεγαλοσταύρων, ἔχει κάκεινο τὴν ἀξίωσιν ὅτι ἀντιπροσωπεύει οὐχὶ πρόσωπα, ἀλλὰ ιδέαν, ὥστε δικαίως δύναται νὰ ὀνομασθῆ ἰδαριχόν.

ΘΕΟΤΟΥΜΠΗΣ.

Ἀξιότιμε Κ. Συντάκτα,

Ἐκαστὸν ἔθνος ἔχει μίαν πόλιν, ὡραιότεραν τῶν λοιπῶν, τὴν ὁποῖαν ὀνομάζει πρωτεύουσαν, καὶ ἐκάστη πρωτεύουσα ἓνα δρόμον καθαρότερον καὶ μᾶλλον περιποιημένον τῶν ἄλλων ἐκ τοῦ ὁποῖου οἱ ξένοι ἐκτιμῶσι τὴν κοσμιότητα καὶ τὴν ὑλικὴν ἀνάπτυξιν ὅλου τοῦ ἔθνους. Τοιοῦτος εἶναι ἐν Παρισίοις τὸ Boulevard des Italiens, ἐν Ῥώμῃ τὸ Corso, ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ τὸ Broad-way καὶ ἐν Ἀθήναις ἡ Ὀδὸς Σταδίου.

Ἀφοῦ ἡ ὁδὸς αὕτη εἶναι ὁ θνυξ, ἐξ οὗ κρύνουσιν οἱ ξένοι τὸν ἐλληνικὸν Δέοντα δὲν νομίζω ὅπως περιττὸν νὰ εἴπω ὀλίγα τινα περὶ τῶν ἐν αὐτῇ παραδόξων νεοελληνικῶν φαινομένων, ἀκολουθῶν εἰς τὴν ἐκθεσίν μου τὸ ἀριστοτελικὸν σύστημα τῶν ὀρισμῶν.

Ἀνοίγων οἰονδήποτε λεξικὸν τὴν λέξιν ὁδὸς πόλεως εὐρίσκω ἐξηγουμένην πανταχοῦ περίπου ὡς ἀκολουθῶς: «ταινία γῆς, ὁμαλὴ καὶ εὐθύγραμμος, συνήθως πλακόστρωτος, ὀριζομένη ἐκατέρωθεν ὑπὸ οἰκοδομῶν καὶ »χρησιμεύουσα πρὸς διάβασιν καὶ κυκλοφορίαν τῶν »κατοίκων, πεζῶν, ἐφιππῶν ἢ ὄχουμένων».

Ἡ ὁδὸς Σταδίου πληροῖ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἀνωτέρου ὀρισμοῦ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν εὐθυγραμμίαν καὶ τὴν ὁμαλότητα. Εἰς ταύτας προστέθη ἐσχάτως ἡ πλακόστρωσις, ἡ δὲ ἐκατέρωθεν περίφραξις δι' οἰκοδομῶν οὐδ' ἐκείνη θέλει βραδύνει. Ἀλλὰ διὰ ν' ἀνταποκρίνεται πρᾶγμα τι εἰς τὸν ὀρισμὸν καὶ τὸν προορισμὸν αὐτοῦ δὲν ἀρκεῖ νὰ πλη-

ροῖ τοὺς ὄρους αὐτοῦ, πρέπει καὶ νὰ μὴ τοὺς ὑπερβαίνει. Κατὰ τοῦτο ἡ Ὀδὸς Σταδίου διαφέρει πασῶν τῶν ἄλλων πεπολιτισμένων ὁδῶν, διότι πλὴν τῆς κυκλοφορίας τῶν Ἀθηναίων χρησιμεύει καὶ εἰς τὰς ἀκολουθῶν χρήσεις ἢ, ἂν θέλετε, καταχρήσεις:

Αὐν. Ὡς ἀποθήκη πετρῶν, χωμάτων, ἀσβέστου καὶ ἄλλου ὑλικοῦ παντοῦ, μένοντος ἐκεῖ ὀλοκλήρους μῆνας, ἀφοῦ ἐτελειώσεν ἡ πλακόστρωσις τῶν πεζοδρομίων.

Βον. Ὡς νεκροταφεῖον γαλῶν, ὀρνίθων καὶ ἄλλων ζώων.

Γον. Ὡς νομὴ τῶν κοπαδίων γάλλων, ὧν ἡ παρουσία εἶναι οὐ μόνον ὀχληρὰ, ἀλλὰ καὶ ὀπωσοῦν σκληρὰ διὰ τοὺς δυστυχεῖς αὐτόχθονας, ἀναλογιζομένους ὅτι τὰ πτηνὰ ταῦτα εἶναι προωρισμένα διὰ μόνους τὰς τραπέζας τῶν ὀμογενῶν.

Δον. Ὡς στάδιον ἀρματοδρομίας, καθ' ἣν οἱ κ. κ. κεραιραγωγεῖς, φοβούμενοι μὴ βλαβῆ τὸ στόμα τοῦ ζώου των, ἐφεῦρον τὸν νεοτερισμὸν τῆς ἀφαίρεσως τοῦ χαλινοῦ.

Ἐν Ἰνδίαις δημοσιεύεται κατ' ἔτος ἡ στατιστικὴ τῶν ὑπὸ τῶν τίγρεων καὶ τῶν πανθήρων σπαραχθέντων. Ἄν τὸ ἔθιμον τῆς ἀχαλινώτου ἀρματοδρομίας εἰς τὰς κεντρικὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν πρόκειται νὰ δικαιωσθῆ, φρονούμεν ὅτι πρέπει νὰ δημοσιευθῆ καὶ παρ' ἡμῖν τὸ μαρτυρολόγιον τῶν καταπατηθέντων, ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ μακαρίτου Σχινᾶ, ἵνα γνωρίζωμεν τοῦλάχιστον ποῖον φόρον αἵματος πληρόνομεν κατ' ἔτος εἰς τὸν νεοελληνισμὸν τοῦτον.

Ἐπανερχόμενος εἰς τοὺς ὀρισμοὺς, λαμβάνω τὸ θάρρος νὰ παρατηρήσω καὶ τὸ ἐξῆς: Εἰς τὰ λεξικά ἢ λέξεις παράθυρον ὀρίζεται «ὀπὴ ἀνοιγομένη εἰς τοὺς τοίχους τῶν οἰκοδομῶν, ἵνα εἰσέρχεται εἰς αὐτὰς φῶς καὶ ἀήρ». Ἀλλὰ τῶν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου δύο ὑπουργείων τὰ παράθυρα φαίνονται ἔχοντα ὅπως διάφορον προορισμὸν, νὰ ρίπτωνται δηλ. ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν ὁδὸν ἐσχισμένα χαρτῖα καὶ πᾶσα ἄλλη ἀκαθαρσία, ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων λησμονούντων τὸ ῥητὸν τοῦ Εὐαγγελίου, καθ' ὃ τὰ ἐξερχόμενα μαιίνουσι τὸν ἄνθρωπον.

Πρόθυμος δούλος σας
ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΤΟΠΗΤΑΣ.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΗΜΩΔΗΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ. Δὲν μοῦ λές, πῶς ταῖς ἐνδύνει αὐτὴ ἡ Λιζιέ, καὶ τρέχουν εἰς ἐδαύτην ὄλαις τους;
ΚΩΣΤΑΣ. Αὐτὴ, βλέπεις, διὰ νὰ στέκη τὸ ροῦχο καλὰ ἐπάνω τους, ταῖς ἴθύνει.